

Lieve aanwezigen,

van harte welkom op deze bijzondere dag, 13 maart. De geboortedag van Theo, de man die 20 jaren lang dagelijks voor de Oosterhoeve en haar dieren heeft gezorgd.

De Oosterhoeve is aangelegd op een plek die een stuk lager dan de straat ligt. Wateroverlast komt daarom al decennia lang voor. In de periode dat Theo voor de dieren zorgde is er al eens gedraineerd, begin jaren '80. Maar waar dieren lopen, slibt de grond in de loop der tijd dicht. Zo kwam het dat vanaf 2000 herhaalde malen weer een verzoek bij Gemeente werd gedaan, om toch alsjeblieft iets aan de grond te doen. De wei was zo nat dat de eendjes er in zwommen. Jaarlijks van oktober tot maart was de helft van de wei niet te gebruiken vanwege de enorme plassen die er stonden. De dieren, veelal krijgertjes en oud, hadden vaak hoofproblemen of wilden niet naar buiten omdat ze de bui letterlijk al zagen hangen.

Toen werd het 2015, waarin ik in de krant een artikel las over het droogleggen van de natte weide van het dierenpark in Empel.

Jan de Rond van Divers had daar voor gezorgd, samen met landschapsarchitect dhr. Bob van der Vliet.

Ik belde Jan met de vraag of hij dat voor de Oosterhoeve ook zou kunnen regelen. Dat wilde hij. Bob wilde ook zijn medewerking verlenen, en samen maakten zij een plan. Regelmatig kwamen ze met de laarzen aan in onze natte weides, om te kijken en de plannen bij te schaven. Soms kregen ze een nat pak of was er zelfs een valpartij, maar dat weerhield hen niet.

Ook Theo, die wekelijks een paar keer langskwam, volgde met spanning en blijdschap de vorderingen. Zou het dan toch gebeuren?

Uiteindelijk kwam er een prachtig ontwerp, en was het wachten tot een sponsor zich zou aandienen.

Dat moment kwam, en al sneller dan wij hadden durven hopen.

Op een zonnige dag in de zomer van 2016 bezochten 2 mannen de Oosterhoeve: de Heren Ed en Maarten.

Zij vertelden dat zij over de Oosterhoeve hadden gelezen en dat ze het een mooi project vonden, dat ze graag wilden sponsoren. Ze kwamen van Stichting de Houtduif, een stichting die een vakantiehuis in Heeswijk-Dinther beheerde voor mensen met een beperking. De Stichting stopte en er kwam geld vrij.

We mochten vertellen wat we het liefst verbeterd zou willen hebben aan de Oosterhoeve. Daar hoefden we niet lang over na te denken : dat werd het droogleggen van de weides. Dat kon, zeiden de Sinterklazen. Maar we mochten nog meer opnoemen.

Nadat ik mezelf eens goed in de arm had geknepen om te voelen of ik echt goed wakker was, gingen we met elkaar in overleg :

Lisette, Sylvia , Laurijn en ik , en de andere bestuursleden en al onze vrijwilligers. Steeds werd alles ook voorgelegd aan Theo, en zo vormde zich een concept.

Het dak van het kippenhok, dat was ook al zo lang lek.

De stal was eigenlijk niet functioneel meer, bovendien liepen de ratten er door, zat er houtworm in de balken en moest de tussenmuur gestut worden, hetgeen niet zo veilig was als de koe en het paard elkaar in de stal zouden tegenkomen.

Ook het kantoor kon een aanpassing gebruiken om het praktischer werkbaar te maken, en waren er plannen voor het Theehuis.

En wat te denken van het lappendeken-hekwerk rondom de knuffelwei : geen gezicht.

De mannen gingen aan de slag met onze lijst van wensen , en Maarten, architect, maakte er een mooie deskundige uitwerking van.

Maar, zeiden de mannen : we vinden dat de Gemeente wel mee moet betalen. Want de grond is immers van de Gemeente. Als zij de helft doen, doen wij de andere helft.

Een hele spannende lobby begon, ondersteund door de mensen van de Houtduif. Binnen de Gemeente moest overal gezocht worden naar mogelijke potjes. En enkele dagen voor kerst kwamen er 2 berichten die onze wereld op zijn grondvesten deden schudden :

Theo, die zo betrokken was geweest , had een herseninfarct gekregen. En enkele dagen daarna : de toezegging van Gemeente dat het plan doorgang kon vinden.

Zoveel vreugde, overvleugeld door zo veel verdriet. Een moeilijke tijd voor ons allemaal.

2017 was een jaar van overleg, onderzoek, bijschaving, voorbereiding van alle plannen.

Het was ook het jaar waarin Theo , na een lange weg van hoop en vrees,

uiteindelijk het aardse leven achter zich liet, met een erfenis van vele mooie, dierbare herinneringen.

Vanuit Gemeente werd Gerrit-Jan de man die verantwoordelijk was voor de begeleiding van het gemeentelijke renovatiedeel.

In 2018 is dan de eerste schop de grond in gegaan. Het ging niet vanzelf : Er waren communicatiestoornissen, bomen die in de weg stonden, materialen die duurder uitvielen, aanbiedingen die weer ingetrokken werden, bedrijven die afhaakten , beloftes die anders verliepen: we hebben het allemaal meegemaakt. Maar boven alles was er de intense dankbaarheid voor al die mensen die onze kinderboerderij een warm hart bleken toe te dragen.

Ik noem hier, in alfabetische volgorde :

Betoncentrale, Bas Boekhorst, Betonnatuurlijk,

Bob van der Vliet

Bridgeclub

Buurtgenoten

Club 51 en Bart Eigeman

Dura Vermeer

familie Kraan

Firma Reyink, Marco

Gemeente Den Bosch, Speciaal :

Anneke Krop, Gerrit Jan Meussen, Jan Timmermans, Leon van Dijk, Jordy Peters, Arjan van den Bosch, Paul Hilgers, Henny Stensen

Klimax Installaties, Jody van der Griendt

Stichting Divers, Jan de Rond

Stichting Houtduif, Ed Veraart en Maarten van der Hulst

Stichting Tilmanshof

T en G Terrein en Groenvoorziening, Eric Hellings, Laurens van Wanrooij

Vincentius Vereniging

Vrijwilligers van De Oosterhoeve

Wijkbewoners

Wijk- en Dorpsbudget

Voor de officiële opening vandaag hebben we de eer om de volgende mensen te ontvangen :

Ed en Maarten van de Stichting Houtduif

Narda, de vrouw van Theo

Emiel, vrijwilliger van de Oosterhoeve, die vandaag 40 jaar wordt.

We hopen dat ook Gerrit-Jan (gemeente) een lintje wil trekken.

Wij zijn enorm dankbaar, blij en trots.

Dank aan allen die dit voor de Oosterhoeve mogelijk gemaakt hebben.

Ook een applausje voor de kindertjes van Vrije Basisschool de Driestroom voor hun mooie gezang.